

[Jesper Simonsen.]

fabrikation, og derfor kunde dette Land ratificere uden de Betæneligheder, som Danmark maatte have.

Den Opfattelse skyldes dog vist, at det ærede Medlem ikke har gjort sig helt fortrolig med Art. 6. Dér staar nemlig ikke alene, at et Land, der tiltræder, skal offentliggøre, hvad det har udført af Vaaben, men ogsaa, at det skal offentliggøre, hvad det har indført. Derfor vil et Land som Liberia, hvis det ikke har nogen Vaabenindustri — hvad jeg ikke ved noget om, men det var jo Forudsætningen for det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Udtalelse —, ved sin Tiltrædelse af Konventionen og sin Offentliggørelse af Indførselsstatistikken i Løbet af faa Aar give hele Omverdenen nøje Oplysninger om, hvad det har af Vaaben af en hvilken som helst Art, hele Liberias Krigsudrustning.

I denne Henseende har dog det Land, som selv fabrikerer det Materiel, det anvender til Hærens Udrustning, et Forspring ved, at det ikke skal opgøre, hvad Landet fabrikerer til eget Brug, saa jeg ser ikke, at et Land som Liberia med større Frimodighed eller mindre Til sidesættelse af egne Interesser skulde kunne tiltræde Konventionen end et Land som Danmark.

Jeg kender ikke noget nærmere til de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Moltesen kom med, men der er dog Anledning til at gøre den Bemærkning overfor det ærede Medlems Udtalelser, at Konventionen jo ikke er traadt i Kraft, da de 14 Stater ikke har ratificeret, og det maa formodentlig betyde, at Konventionen saa heller ikke er traadt i Kraft for Holland i den Forstand, at det skal offentliggøre. . . (*Holger Andersen*: Det er altsaa det, Holland har gjort). Ja, men den er ikke traadt i Kraft for Holland i den Forstand, at det kvartaarlig skal offentliggøre en Statistik, forinden de 14 Magter har ratificeret, og derfor behøver denne Meddelelse, der er givet af Holland, ikke at betyde andet end, at Holland ophører med den Offentliggørelse, som det er begyndt med før Tiden, indtil Konventionen virkelig er ratificeret i et saadant Omfang, at den træder i Kraft.

Men det vil jo ikke sige, at Holland trækker sig tilbage, antager jeg, og det betyder formentlig ikke, at Holland ikke skulde være villigt nu til at til sidesætte et Hensyn til den Egeninteresse, som jo altid kan paavises til ikke at tiltræde en Ratifikation. Holland er fremdeles villigt til, naar Konventionen bliver ratificeret i det fornødne Omfang og træder i Kraft, ogsaa at tage

Konsekvensen af denne Ratifikation og lade den træde ud i Livet, og jeg synes, det vilde være meget betimeligt, at Danmark ydede det Bidrag, det kan, til, at denne snarest muligt træder i Kraft.

Jeg vil paa mit Partis Vegne meget anbefale, at Rigsdagen, selv om en Udvalgsbehandling skal til, giver denne Konvention sin Tilslutning, saaledes at Danmark ogsaa kan ratificere den.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg takker de to ærede Partiernes Ordførere, der har givet Udtryk for Tilslutning til det foreliggende Forslag. Jeg kan jo ikke yde den samme Tak til de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti. Jeg havde under de to ærede Medlemmers Udtalelser det Indtryk, at de var meget villigt stemt overfor Folkeforbundets Bestræbelser i al Almindelighed, men at de Kræfter, der trækker baglæns, hver Gang man prøver paa at gøre et virkeligt Skridt til Handling fremad, alligevel til syvende og sidst var stærke nok til i hvert Fald at fremkalde store Betæneligheder hos de to ærede Medlemmer ved en Beslutning nu.

Jeg maa maaske have Lov til at forstaa det saaledes, at de to ærede Medlemmer i deres Udtalelser i Dag kun har villet give Udtryk for deres Betæneligheder, ikke for en Beslutning om til syvende og sidst at modsætte sig dette Forslag, men for et Ønske om at faa en stor Rigdom af Oplysninger om foregaaende Begivenheder stillet til Raadighed, før de tager deres Beslutning. . . (*Holger Andersen*: Ganske rigtigt!). Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen bekræfter dette . . . og dertil kan jeg svare, at alt, hvad jeg paa nogen Maade er i Stand til at gøre for at tilfredsstille det ærede Medlem og hans Kollega i denne Diskussion i saa Henseende, skal ske, og jeg haaber, at det maa være tilstrækkeligt til, at vi kan slutte med en Overenskomst om virkelig at gennemføre dette Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen betonedede, at Regeringen i 1925 ikke hurtigt havde gennemført Ratifikationen heraf, og hentydede dér til de Udtalelser, jeg havde fremsat om den danske Regerings Overvejelser. Disse Overvejelser var altsaa ikke afsluttet under den daværende socialdemokratiske Regering i en Periode af henved halvandet Aar, og det beroede utvivlsomt i første Række paa de Forhandlinger med andre Institutioner, som ved den Lejlighed fandt Sted. Siden gik der saa 2—3 Aar under den følgende Regering, hvor det heller ikke lykkedes at afslutte Forhand-